

[Justitsministeren]

således været særskilt debatteret i Folketinget senest i folketingssamlingen 1986-87.

Lovforslaget bygger på betænkning 1205/1990 om medieansvar afgivet af medieansvarsudvalget.

Lovforslaget indebærer, at presselovens særlige ansvarssystem, der i dag kun gælder for den trykte presse, udvides til at omfatte alle massemedier, herunder radio og fjernsyn. Den foreslåede udvidelse betyder bl.a., at der i radio og fjernsyn kan bringes anonyme indslag på redaktørens ansvar på linie med, hvad der gælder om unavngivne artikler i den trykte presse.

Et flertal i medieansvarsudvalget foreslog en principiel ændring i det presseretlige ansvarssystem, der bl.a. er karakteriseret ved, at det endelige ansvar påhviler redaktøren. Udvalgets flertal foreslog, at ansvaret ved særlig grove krænkelse tillige skulle kunne pålægges medieforetagendet som sådan. Dette ville kunne anspore udgiveren og andre medieforetagender til at blande sig i den redaktionelle frihed. Set i en større sammenhæng kunne det være et alvorligt knæk for pressefriheden, og jeg har derfor ikke fulgt udvalgets indstilling på dette punkt. I stedet foreslås den gældende presselovs bestemmelser om, at udgiveren hæfter for bøder og erstatninger idømt redaktøren, opretholdt og udvidet til at omfatte alle krænkelse i massemedierne. I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at der kan forekomme sådanne grove krænkelse – f.eks. af privatlivets fred – i massemedierne, at det sædvanlige bødeudmålingsprincip ikke holder stik. Lovforslaget indeholder derfor en særlig bødeudmålingsregel, hvorefter bøden ikke som i dag relateres til redaktørens indtægt, men bl.a. beror på mediets udbredelse og den mulige fortjeneste ved at bringe den krænkende artikel eller udsendelse. Denne mulighed for at fastsætte større bøder end i dag vedrører naturligvis de få, men meget grove krænkelse, der kan forekomme. I den forbindelse skal peges på, at bøder naturligvis skal fastsættes på en sådan måde, at en eventuel bøde ikke kommer til at stå i misforhold til, hvad vedkommende massemedie konkret har mulighed for at betale.

Af hensyn til informationsfriheden foreslås vidnefritagelsesreglerne, der i dag kun gælder for journalister ved den trykte presse, udvidet til også at omfatte journalister ved radio og fjernsyn og andre massemedier, ligesom der fo-

reslås en udvidelse af journalisters adgang til kildebeskyttelse.

Sikringen af ytringsfriheden står i nøje forbindelse med massemediernes frie adgang til at indsamle information og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frihed, der er givet massemedierne, må varetages under hensyn til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

I den forbindelse må presseetiske regler anses som et væsentligt led i beskyttelsen af privatlivets fred til suppleret af straffelovens regler herom, og lovforslaget indeholder derfor en lovfæstelse af det presseetiske system.

Til afløsning af de eksisterende klageorganer – Berigtigelsesnævnet, Radionævnet og Dansk Pressenævn – foreslås der oprettet et uafhængigt pressenævn, som bl.a. skal tage stilling til, om pressen har handlet i overensstemmelse med god presseskik.

Gennemførelsen af en samlet medieansvarlov medfører en række konsekvensændringer i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, og lovforslaget indeholder derfor også forslag til ændringer i radio- og fjernsynsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Erling Olsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven. (Styrkelse af revisionen og øget gennemsigtighed i regnskaberne).

(Lovforslag nr. L 134).

Forslag til lov om ændring af aktieselskabsloven. (Styrkelse af revisionen).

(Lovforslag nr. L 135).

I den seneste tid har en række tildragelse, heriblandt ikke mindst Nordisk Fjer-skandalen, gjort det tydeligt, at regnskabs- og revisionslovgivningen på mange områder er utilstrækkelig. En mere omfattende opstramning synes påkrævet, men forberedelse hertil vil være så tidkrævende, at man ikke bør afvente disse, før man foretager den hårdt tiltrængte styrkelse af revisionen og gør årsregnskaberne mere gennemsigtige. De to lovforslag, der hænger nøje sammen, må ses i dette lys.